

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7276/2025
19.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и мал. ББ, чији је законски заступник мајка АА, обоје из ..., чији је пуномоћник Иван Тешић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., са привременим боравком у Шпанији, чији је пуномоћник Слободан Деспотовић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 624/24 од 03.01.2025. године, у седници већа одржаној 19.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 624/24 од 03.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П2 160/24 од 24.10.2024. године, ставом првим изреке, малолетно дете странака ББ, рођен ...2016. године у ..., поверен је тужилци – мајци АА на самостално вршење родитељског права. Пребивалиште детета је на адреси мајке у ..., у Улици ... бр. ... Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ББ плаћа месечно 130 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате почев од 10.06.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, или док ова пресуда не буде измењена другом судском одлуком и то до 10. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун или руке законског заступника мајке АА, с тим што је у случају доцње у плаћању тужени дужан да плати и законску затезну камату од доспелости сваке појединачне месечне рате до исплате, а доспеле рате издржавања почев од 10.06.2024. године, као дана подношења тужбе до правноснажности пресуде, дужан је да плати одмах. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ББ поред износа из става другог изреке плаћа месечни износ од још 470 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате до 10. у месецу за текући месец уплатом на руке или текући рачун тужилце, док за то постоје законски услови почев од 10.06.2024. године. Ставом

четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати солидарно 117.820,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 624/24 од 03.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и првостепена пресуда је потврђена у ставу трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – др. закон), а у вези са чланом 403. став 2. тачка 1. ЗПП и утврдио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП с обзиром да је ценио све битне жалбене наводе тужилаца којима се оспорава оцена изведених доказа од стране првостепеног суда и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности. Указивање тужилаца на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није било предмет оцене овог суда, будући да се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, у емотивној вези тужиље и туженог рођено је заједничко дете малолетни ББ ...2016. године. Странке су време рођења детета живеле у ..., а када је мал. ББ напунио годину и по дана тужиља је са дететом отишла код туженог у ..., где је тужени боравио и радио. Тужени је остваривао примања и сносио трошкове њиховог заједничког живота, а за време боравка у Шпанији тужиља је повремено долазила у ..., где су живела њена деца из првог брака. Тужиља се 15.08.2023. године, са мал. ББ вратила из Шпаније и од тада тужиоци немају комуникацију са туженим. Тужени није учествовао у издржавању мал. ББ, а након подношења тужбе је у августу 2024. године послао 10.000,00 динара, али није наставио са давањима на име издржавања. Према налазу и мишљењу надлежног органа старатељства, тужени живи у ... од 2018. године и у току је судски поступак због сумње да је извршио кривично дело које се односи на организовани криминал, одузета су му лична документа, а новац му шаљу супруга и мајка. У брачној заједници туженог и његове садашње супруге рођено је двоје деце ГГ, рођена 2005. године која је студент и малолетна ДД, рођена 2012. године, ученица шестог разреда основне школе. Супруга туженог је по занимању трговац и тренутно је незапослена, живи са децом у породичној кући туженог, а тужени не поседује непокретности у својини. Надлежни орган старатељства је извршио процену родитељских капацитета мајке, али не и родитељских капацитета оца с обзиром на његово одсуство из Републике Србије. Тужиља је по занимању фризер и из претходне брачне заједнице има двоје деце, пунолетног сина и малолетну кћерку која је поверена тужиљи на самостално вршење родитељског права. Тужиља са старијом децом и малолетним ББ живи у једноособном

стану у ..., а поред овог стана поседује и стан на Малолетни ББ је доброг општег здравља и уредног развоја, похађа други разред основне школе, тужиља самостално брине о њему, одговоран је родитељ и препознаје и адекватно одговара на потребе малолетног детета, па је с обзиром на очев статус, мишљење надлежног органа старатељства да буде поверен мајци на самостално вршење родитељског права. Тужиља месечно остварује зараду од око 50.000,00 динара, хонорарно је ангажована на ... као фризер, а ћерка ЋЋ на име издржавања од оца прима око 30.000,00 динара за сопствене потребе. Тужиља плаћа рату за кредит за куповину стана у износу од 120 евра месечно. Појединачне потребе малолетног ББ ближе су наведене у образложењу нижестепених одлука и утврђене су у износу од 30.000,00 динара месечно.

Врховни суд налази да је побијаном одлуком правилно примењено материјално право када је тужбени захтев за издржавање малолетног детета од стране туженог као родитеља коме дете није поверено, поред досуђеног износа од 130 евра, за износ од још 470 евра, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, одбијен као превисоко постављен.

Према члану 73. Породичног закона родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом, а по члану 154. став 1. тог закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Супротно ревизијским наводима, а полазећи од наведених одредаба материјалног права и правилно утврђених могућности туженог, као дужника издржавања и потреба малолетног детета као повериоца издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, и руководећи се његовим најбољим интересом сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, правилно су нижестепени судови оценили да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа месечно износ од 130 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док је за износ од још 470 евра тужбени захтев правилно одбијен као превисоко постављен. Приликом одлучивања, нижестепени судови су имали у виду све околности конкретног случаја, имовно стање странака, старосну доб, обавезу издржавања других лица, док су могућности туженог за стицање зараде цењене сходно његовој старосној доби с обзиром да није достављен доказ о његовом радном ангажовању, те стандард којим живи, водећи рачуна о минималној суми за издржавање која је важила у време пресуђења. Досуђеним износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал.детета у складу са његовим утврђеним потребама, док ће преостала средства за издржавање мал.ББ обезбеђивати законска заступница која се свакодневно брине о њему, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање мал. детета. Код наведеног,

наводи ревизије тужилаца којима се указује да је досуђени новчани износ прениско одмерен, односно да не одговара укупним потребама, као ни осталим околностима које се пре свега тичу могућности туженог као дужника издржавања, су неосновани.

Без утицаја су ревизијски наводи којима се оспорава утврђен износ потребан за подмирење потреба мал. детета указивањем да је исти скоро 40% нижи од минималне суме издржавања. Ово због тога што износ минималне суме представља само оријентир, а не и лимит за висину новчаних средстава потребних за издржавање. Наиме, обавеза родитеља је сразмерна њиховим могућностима али супротно рачуници тужиле из ревизије, с обзиром на укупно и правилно утврђене потребе малолетног ББ, одлуку о висини доприноса туженог за издржавање мал.детета нижестепени судови су донели имајући у виду све околности конкретног случаја и за своју одлуку дали јасне разлоге које прихвата и овај суд.

Чињеница да тужилца АА има кредитне обавезе за куповину стана, није разлог који би водио смањењу обавезе издржавања свог малолетног детета јер је издржавање детета приоритетна законска обавеза испред свих других обавеза, а недостајућа средства тужилца може обезбедити и допунским радом.

Наводима ревизије оспорава се правилна примена материјалног права, а заправо се наводи ревизије односе посредно или непосредно на чињенично стање које по мишљењу ревидента није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Међутим, ови наводи нису основани и не доводе у сумњу правилност побијане пресуде у погледу примене материјалног права садржаног у наведеним одредбама Породичног закона, које су нижестепени судови правилно применили одлучујући о обавези туженог за издржавање мал.детета.

Остали ревизијски наводи тужилаца представљају понављање навода изнетих у жалби које је другостепени суд правилно ценио и за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге које прихвата и овај суд.

На основу изнетог применом чланова 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**